

מסורת הש"ס

א) לקמן קב: ב) לעיל טו, ג) [קדושין יט: וס"ג], ד) [לקמן קב: ב) לקמן זה. גיטין טו, ב"ב מג. מט. כריתות כד: א) גיטין טו, ב"ק ח: ב"ב מט: ו) לעיל נח: וז"ע ע: לקמן קז: ח) [יבמות נט:], ט) [שם], י) [במדבר סד], יא) דף פ"ג] שם מט. וסס).



מוסף רש"י

לעולם אוכל פירי פירות. אם כתב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן, אוכל הוא פירי פירות, ומכר פירות ולקח קרקע שהיא לה קנן והוא אוכל פירות (רש"י טו). האומר לחבירו: שהיא שוקף עמו בזהו זו (כריתות כד: ובגיטין גיטין טו), ואין לי עסק בה. אמת מכל לשונות הללו (גיטין טו) כלומר לא יאה לי עסק בה, ומכלל אמה שומע אלא הכל יאה ש"ך, אלא שלא הוציא הדבר בפירות משני (רשב"ם ב"ב טג). לא אמר כלום. ולא אבד וזמנו (כריתות כד: דמאחר שהיא שלו כריך למכור לשון מתנה (גיטין טו). דאין זה לשון מתנה כשלאמר לא יאה לי חלק בשלי דע כרתו הרי הוא שלו עד שיאמר לחבירו שני מתנה לך שני מכורה לו שני מתקנת לכל מי שילא (רשב"ם ב"ב טס). דכיון דכבר יש לו חלק בזהו והוא אומר לא יאה לי חלק בו, אין זה לשון מתנה לחבירו אלא לשון מפלה הוא, הלאי שלא זמן חלק אמר היה, לא יאה לי שדה זו, או תוספת עדיין מרשותו, ואין תוספת לשון זו אלא בדבר שדינין לא זכה בו אחר מתנה עליו שלא יאה שלו כשיבא הומן שעתיד לזכות בחזרו דבר, דאין אדם יודע בדבר בעל כרחו, דלמקנן דמתאם בזהא לו לאדם לאחר מכן מתנה עשירה, פירשנא, אבל כיוון שגבר הדבר שלו הוא והוא אומר לא יאה שלו לא אמר כלום, דבעל כרחו יהיה שלו כל זמן שלא יתנה לאחרים (רשב"ם ב"ב טז ע"י).

בכוח לה דין. ודברים שי, ועודה ארוסה. קודם שזכה בנכסים ואין כריך למכור לשון מתנה דיכול להמתין דכרר כשהוא (טו) דלית וזהו צפירות עד שעת נשואין וכדמסקין ואילו בדפירותם בזהא לאדם בתקנת חכמים יכול לעקב או מתנה עליה קודם הומן בעוד שלא בוא לידו ואומר לא יאה לי חלק בחזרו ממתן השתרך בלא לי בתקנת חכמים, דאין מוכין לו לאדם בעל כרחו (רשב"ם ב"ב טס). נחלה הבאה לאדם במקום אחר. שאני ירושת אמונו מן החורו (גיטין טו) העתירה ללא לו כגון מלה דרצנן כדמפרש לקמן (רשב"ם ב"ב טס). מתנה עליה. קודם שזכה (גיטין טו). שלא יירשנה. כגון דקאמר דין ודברים אין לי על אותה מלה העמידה ללא לי, כלומר לא יאה לי דין ודברים (ב"ב טס). ובדרבא, כלומר וזכאון מלה מועיל התנא, בנחלה הבאה לו בתקנת חכמים דכרבה, אבל בנחלה דאורייתא כגון דין ודברים אין לי ביודעת איז כשימות, לא יועיל התנא, דבעל כרחו שלו יאה אלא"כ נחלה לאחרים כלשון מתנה (טס). האומר אי אפשר בתקנת חכמים. שעה להנחת, כגון זו.

לקמן דמדרכנן היא (טס) אמלאת אחריהא אמרה רבא (גיטין טס). שומעין לו. והאיל התקנה לגרבי נעשים יכול לומר כלום עשו אלא להנחת, איז אי אפשר בזהא זו (גיטין טס) דבעל כרחו דאיהן לא זכוריו חכמים, שאם אינו חושש בטובה עשאו לו חכמים לא ימתן לו בעל כרחו, שדעמיה מקנה חכמים (ב"ב טס). מאי כגון זו. איהיא אמרה רבא (גיטין טס) בלאו תקנת חכמים היו מדברים בזהא"כ שעליה אמר רבא כל האומר אי אפשר בתקנת חכמים כגון זאת התקנה שאנו מדברים בה, שומעין לו (ב"ב טס).

כדרב הונא אמר רב. כלומר מתקנת מושות שהבעל טען לנאה היו נשוקים בצית המדרש והוא טען מלאת ידיה תפתיהן ועל זה אמר רבא כגון זאת התקנה שתקנו חכמים וזהו התקנה שתקנו לעומה, דהא לדידי אינה טובה, דמלאת ידי עדיף על מועמיה ארון משאי ואעשה מלאכה לעמי שומעין לה (ב"ב טס). איני נידונה. משלך, ואיני עושה. לך כלום אלא לעמי (לעיל נח). איני ניונת משל בעלי ואני עושה לו מלאכה, דכי תקון רצנן מווי להנחתה

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות פג.

הכותב. אם כן למה כתב לה כו'. בגמרא [ע"ב] מפרש טעמא: הכי גרסינן רבי יהודה **אומר לעולם הוא אוכל פירי פירות.** וזבג"מ [ע"ב] מפרש אלו הן פירי פירות: **שמתנה על מה שכתב בטורה.**

דקסבר ירושת הבעל דאורייתא וצבצא בתרא (דף ק"א): נפקא לן מהאי קראי^א לשאריו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה האי וירש אותה יתירא הוא לדשא ששאים יורש את שארו ושאריו זו אשתו. ואע"ג דשאריו דקרא לאו אשתו היא דהא כתיב ציה^ב ונתתם את נחלתו לשאריו וילכא למימר שמיירש האשה את בעלה דהא ממשפחתו כתיב^ב מיהו גבי קרא יתירא דוירש אותה דרשינן הכי ונתתם את נחלתו לקרוב אליו ממשפחתו שארו וירש אותה האיש יורש את אשתו: **ול כל שכן ה"א ונא' לאתנויי עלייהו: דרצנן** היא היא ונא' לאתנויי לאשמו. **גמ' מני ר' חייא האומר לאשמו.** ולא מני כותב דאשמועינן דבאמירה בעלמא נמי סליק נפשיה בלא שום קנין וכתיבה: **וכי כתב לה מאי הוי.** וכל שכן אמירה: **האומר לחבירו.** כגון **גמ' מני ר' חייא האומר לאשמו.** שדה של שותפין ואמר האחד לחבירו אחד מן הלשונות הללו וצין בכתיבה צין באמירה): **לא אמר כלום.** דאין כאן לשון מתנה: **בכותב לה ועודה ארוסה.** ודאי מי שהקרקע שלו וזכא ליתנו לחבירו כריך לשון מתנה בנכסים ומתנה עמה שלא זכה בהן לכשישאנה ואין כריך לשון מתנה שהרי אין לו עכשיו רשות בהן: **ממקום אחר.** שאניה ירושת אבותיו אלא ע"י מעשיו בתא לו כגון נחלה אשתו הבאה לו ע"י נשואין שלו דהואיל ומשום תקנתא ידידה תקון רצנן והוא **בתקנת חכמים.** שמיקנו לעובתי ואינה טובה לי: **כגון זו.** לקמן מפרש אהייא אתמר: **מאי כגון זו.** אהיכא אמרה רבא: **כדכר הוגא.** אמונות שמיקנו רבא תחת מעשה ידיה ואי אמרה אי אפשר בתקנה זו שמיקנו חכמים לעובתי שחשו לכל הנשים

ויזמין דלא ספקי להו מוונות במעשה ידיהן ותקנו להן מוונות ומעשה ידיהן לבעל איז איני לריבה לכך מעונגת איז ואי אפשר לעשות מלאכה אמלא לי מוונות או יש לי אומנות יקרה יתר על כדי מוונותי: **אי הכי.** דטעמא משום דתקנתא ידידה הוא ויכול למחול עליה אמאי אטריריך דדי רבי ינאי לאוקמה בכותב לה ועודה ארוסה אפילו נשואה נמי: **ידו כיה.** והרי הוא כשוקף בהן וכוין שנכסים שלו כריך לשון מתנה ואין מועיל בה לשון דין ודברים: **נפקא מינה לשומרת יבם.** כלומר לענין דין ודברים לא פליגי דצין ידו כיה וצין ידו עדיפא מידה אין מועיל בה לשון דין ודברים לסלקו ופלוגמא דאצי ורבא לענין שומרת יבם איצטרריך. וביבמות אפליגו בה אצי ורבא בפרק החולץ (דף נח: ואלין) גבי מתני' דפ' דלעיל בהאשאי^א שומרת יבם שנפלו לה נכסים דקתני מתנה מה יעשה בכתובתה כו' ואפליגו צית שמאי וצ"ה ואוקי אצי פלוגמתייהו שנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל צהן בעל הראשון קסבר רבי יודה לפיכך כשמת ונפלה לפני יבם ומתה עד שלא תביצמה יורשיה וירשיה הבעל שניהם באים לירש זה מכח אחותו וזה מכח אחיו לבית שמאי חלוקה עדיפא ולצית הלל חזקה קמייתא עדיפא לפיכך נכסי מלוג בחזקת יורשי האב ופליג רבא דאצבי דאמר אי דנפלו לה כשהיא תחתיו דכולי געלמא ידו של בעל עדיפא מידה וכשמת עמד אחיו ליבמה במקומו והרי הוא כמותו ואם מתה כשהיא שומרת יבם אין ליורשיה בהן כלום ומתני' דצ"ש דנפלו לה כשהיא שומרת יבם: **קנו מידו מסו.** אצרייתא דהאומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו קאי אבל אמטניתיהו לא מהניא קנין ליפות כחה דהא באמירה בלא לשון קנין למאסמלוקי אפילו מנופה של קרקע היכא דפריש כדקתני סיפא וטעמא דמתני' דאמר ה"ז אוכל פירות לאו משום גריעותא דלשון דין ודברים הוא אלא משום דלא פריש ממאי סליק נפשיה ואמרני' ידה על התחתונה כדמפרש לקמן [ע"ב] ואינה יכולה לומר מן הכל נסתלקת הילכך מה לי קנו מה לי לא קנו אלא אצרייתא קא בעי לה דקתני לא אמר כלום וטעמא משום גריעותא דלישאנה הוא: **מסו.** מי אמרני' לא הקנה בחליפין הללו כלום ולא אמר עליה אלא לשון דין ודברים או דלמא אין חליפין באים אלא לדבר שיש בו ממש שזה קונה את הסודר ומקנה לו חפץ המכר או המתנה ועליו גופה של קרקע קנו מידו ומתנה המורה היא: **מדין ודברים קנו מידו.** מה שפירש על הקנין קנו מידו והוא לשון דין ודברים ואינו כלום:

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות פג.

הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסך הרי זה אוכל פירות כו'. והא דמתן בחזקת הצמים (ב"ב מג. וסס) ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו ופריך בגמרא^א שפיטא כיון דמשתעבדה ליה לפירא פירא הוא דקא אכיל לא לריבא דכתב לה דין ודברים אין לי בנכסך

לאו דוקא דא"כ אחתי משעבדי ליה לפירא אלא לא חש להאריך ואיירי דכתב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן: **דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ובמותך.** צרוז ספרים גרסי' ובפירי פירותיהן וצ"ל דסתם לן כרבי יהודה וא"מ תפשוט מהכא בגמרא דעד עולם לאו דוקא מדלג תנא ליה ושמא לא חש להאריך אלא לקטום כר' יהודה: **ואין לי עסק בה.** וא"מ דאמרינן בזהשולח (גיטין מג. וסס) גבי המוכר עצדו לעוזד כוכבים ילא צן מורין ולריך גט שחרור ואם כתב לו אזנו זהו שחרורו מאי אזנו אמר רב שעת דכתב ליה לכשתצרח ממנו אין לי עסק כך משמע דאין לי עסק כך הוי לשון טוב ונראה לרשב"א דאין לי עסק כך הוי כמו שאומר לו הרי את לעמך הילכך גבי עצד שיכול לזכות בעצמו קני אצל שדה אף זכה לעצמו: **בדרב כהנא בו'.** ואם תאמר היכי מייית ראייה דמהני לשון דין ודברים שהוא לשון גרוע דלמא כל הנהו דמייית מיירי בלשון טוב ואי אפשרי זה דמייית הוי לשון טוב כדמוכח בפרק בתרא דכריתות (דף כד.) ויש לומר דמדקאמר נחלה הבאה לו לאדם דווקא ולא שצבת לו כבר משמע דצלשון גרוע מייירי דצלשון טוב אפילו צבת לו כבר יכול להסתות עליה ולר"י נראה דללשון דין ודברים אין כריך להביא ראייה דמהני דמסתבצא הוא דמהני היכא דלא צאה לידו כמו בעלמא לישנא מעליא אלא מייית ראייה דלא תיקשי למאי דלוקמה בכתב לה ועודה ארוסה היכי מני מקני לה והא קיימנא לן דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואף על גב דרבי ינאי דמוקי לה בכותב לה ועודה ארוסה סבר בהאשה רבה (יבמות גג. וסס) דלדס מקנה מכל מקום מיייתי ראייה לדידן דק"ל דאין אדם מקנה מדרב כהנא שיכול להקנות בזה"ג ולבסוף מיייתי ראייה דרבא ליתן טעם דיכול להסתות אף על פי שלא בא לעולם דכיון דלעובתו מתיקנה יכול לומר אי אפשר בזהא בטובה וצמילתיה דרבא לחודא לא סגי בלא מילתיה דרב כהנא דממילתיה דרבא לא שמועי' שיכול להסתות דבר שלא בא לעולם אע"ג דקאי על מילתיה דרב הוגא דאיירי במוונות שלא בוא לעולם התם אינו חידוש צמה שאין לה מוונות דאטו יש לה ליעול מוונות בעל כרחו וכשרויה חזרת בה ולא קא משמע לן רב הוגא אלא שיכולה להפקיע מעשה ידיה מבעלה וא"מ בלא רב כהנא נמי למה לא יוכל להסתלק בכותב לה ועודה ארוסה מיד דהוא אשאר כסות ועונה (לעיל דף נט.) דלרבי יהודה דבבר שצממון תנאו קיים ורבי שמאי נמי לא פליג אלא משום דקסבר מתנה על מה שכתבו בטורה תנאו בטל ויש לומר דהכא מייירי בצאמר לה שלא דרך תנאי אלא אומר לה דין ודברים אין לי בנכסך ועוד דלאשה איבעי לה לאתנויי ומתני הבעל והוה ליה פטומי מילי בעלמא והשתא מיייתי מדרב כהנא דנהי דמכח תנאי לא מהני מכח סילוק בעלמא מועיל: **קנו מידו מוחו.** פירש בקונטרס דאצרייתא קאי וקשה לר"י דמה יש להועיל שם קנין שהרי למי מקנה אותה והלא לכ"ע מפקר לה ונראה לר"י דאשואה קאי דאמרינן דידי כיהה אי מהני לה שום קנין או לא:

בכותב לה ועודה ארוסה סבר בהאשה רבה (יבמות גג. וסס) דלדס מקנה מכל מקום מיייתי ראייה לדידן דק"ל דאין אדם מקנה מדרב כהנא שיכול להקנות בזה"ג ולבסוף מיייתי ראייה דרבא ליתן טעם דיכול להסתות אף על פי שלא בא לעולם דכיון דלעובתו מתיקנה יכול לומר אי אפשר בזהא בטובה וצמילתיה דרבא לחודא לא סגי בלא מילתיה דרב כהנא דממילתיה דרבא לא שמועי' שיכול להסתות דבר שלא בא לעולם אע"ג דקאי על מילתיה דרב הוגא דאיירי במוונות שלא בוא לעולם התם אינו חידוש צמה שאין לה מוונות דאטו יש לה ליעול מוונות בעל כרחו וכשרויה חזרת בה ולא קא משמע לן רב הוגא אלא שיכולה להפקיע מעשה ידיה מבעלה וא"מ בלא רב כהנא נמי למה לא יוכל להסתלק בכותב לה ועודה ארוסה מיד דהוא אשאר כסות ועונה (לעיל דף נט.) דלרבי יהודה דבבר שצממון תנאו קיים ורבי שמאי נמי לא פליג אלא משום דקסבר מתנה על מה שכתבו בטורה תנאו בטל ויש לומר דהכא מייירי בצאמר לה שלא דרך תנאי אלא אומר לה דין ודברים אין לי בנכסך ועוד דלאשה איבעי לה לאתנויי ומתני הבעל והוה ליה פטומי מילי בעלמא והשתא מיייתי מדרב כהנא דנהי דמכח תנאי לא מהני מכח סילוק בעלמא מועיל: **קנו מידו מוחו.** פירש בקונטרס דאצרייתא קאי וקשה לר"י דמה יש להועיל שם קנין שהרי למי מקנה אותה והלא לכ"ע מפקר לה ונראה לר"י דאשואה קאי דאמרינן דידי כיהה אי מהני לה שום קנין או לא:

ההסתלק ממנה עד שלא תבא לידו שהאומר מה שאירש מאבא מ"ל לא אמר כלום וכמו שאין יכול למכור כך אין יכול להסתלק ממנה עד שלא תבא לירשותו ואי הות ירושת הבעל דאורייתא לא הוי מצי מסתלק ממנה עד שלא תבא לירשותו אבל משום דהוא מדרבנן יכול להסתלק ולומר א"א בתקנה זו שתיקנו

ועל זה אמר רבא כגון זאת התקנה שתקנו חכמים ומוות האשה לעובתה, אם אומרת אי אפשר בתקנת חכמים בזה התקנה שתקנו לעומה, דהא לדידי אינה טובה, דמלאת ידי עדיף על מועמיה ארון משאי ואעשה מלאכה לעמי שומעין לה (ב"ב טס). איני נידונה. משלך, ואיני עושה. לך כלום אלא לעמי (לעיל נח). איני ניונת משל בעלי ואני עושה לו מלאכה, דכי תקון רצנן מווי להנחתה

תקון. ומנין דלא ספקה במעשה ידיה, ואחר כך תקנו מעשה ידיה לבעלה משום איבה, הלכך יכולה לומר אי אפשר (גיטין טז).

פג.

עין משפט

גר מצוה

א א מיי פכ"ג מהל' אשות טו"ע ב' כמג עשין מח טו"ע אה"ע ס"י כז ספק ח:

ב ב מיי שם הלכה ג טו"ע שם ספק י:

ג ג מיי שם הלכה ז טו"ע שם ספק ח:

ד ד ה מיי שם טו"ע"ש שם ספק ח:

ה ה ז מיי שם הלכה ו טו"ע"ש שם וספ"ג ו' וז:

ו ו ח מיי שם הלכה ז טו"ע שם ס"י כז ספק ג:



תוספות רי"ד

הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסך ה"ז אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה א"כ למה כתב לה שאם מכרה ונתנה קיים. כתב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ה"ז אומר: אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה ר"ל אומר לעולם הוא אוכל פירי פירות ושיכתוב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ובפירי פירותיהן עד עולם. כתב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ובפירי פירותיהן ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בחורה נתאבא בטל: תני רבי חייא האומר לאשתו. פי' בדאמריה בעלמא בלי שום כתיבה וכל קנין מסתלק ואי קשיא וכו' מאחר דבדיובר בעלמא אקנימנא לה לקמן בכותב לה ועודה ארוסה וכוין שותהלתא אין לי בנכסך ובמותך אין אוכל פירות בחייה ואם מתה יורשה רשב"ג אומר אינו יורשה שהתנה על מה שכתב בחורה וכל המתנה על מה שכתוב בח